

MINIPORADNIK DLA RODZICÓW, KTÓRYCH DZIECKO ZMARŁO PRZED NARODZINAMI I ICH PRZYJACIÓŁ

Dziecko, które umiera,
w którymkolwiek momencie swojego życia,
choćby przed swoimi narodzinami,
jest takim samym człowiekiem jak Ty czy ja.
Należy mu się szacunek, godne traktowanie,
a zatem i godny pochówek.

PRAWO ZAPEWNIAM NAM MOŻLIWOŚĆ GODNEGO POCHÓWKU DZIECKA, TAKŻE TEGO, KTÓRE ZMARŁO PRZED SWOIMI NARODZINAMI

KROKI POSTĘPOWANIA

Jeśli rodzice dowiadują się w szpitalu, że ich dziecko zmarło, warto od razu zastrzec chęć odbioru jego ciała. Szpital na prośbę rodzica ma obowiązek wystawić pisemne zgłoszenie urodzenia martwego dziecka, w którym m.in. wymagane jest określenie płci dziecka. W przypadku niemożności stwierdzenia płci rodzice mogą wybrać jedną z dwóch poniżej opisanych opcji:

Poprosić o wydanie karty zgonu w celu pochówku (nie wymagane podanie płci). W tym przypadku pochówek dokonywany jest na koszt własny rodziców (nie wypłacany jest zasiłek pogrzebowy). Matka dziecka nie otrzymuje również płatnego urlopu macierzyńskiego.

Wykonać badania genetyczne na własny koszt w celu określenia płci dziecka. Lekarz na podstawie wyniku badań wystawia zgłoszenie urodzenia martwego dziecka

Jedno z rodziców dziecka lub oboje, jeśli nie są małżeństwem, rejestruje dziecko w Urzędzie Stanu Cywilnego w celu otrzymania aktu urodzenia dziecka z adnotacją, iż dziecko urodziło się martwe.

Akt urodzenia z odpowiednią adnotacją jest dokumentem potrzebnym do:
a) przeprowadzenia pogrzebu,
b) uzyskania należącego się matce dziecka 8 tygodniowego płatnego urlopu macierzyńskiego oraz wypłaty zasiłku pogrzebowego z ZUS. Przysługują także świadczenia związane ze śmiercią członka najbliższej rodziny: urlop okolicznościowy (2 dni).

FORMALNOŚCI POGRZEBOWE

Zgodnie z Polskim prawem rodzice mogą pochować swoje dziecko bez względu na czas trwania ciąży. Mogą tego dokonać na cmentarzu parafialnym bądź komunalnym. Jeśli rodzice zrezygnują z tego prawa i nie odbiorą ciała dziecka obowiązek pogrzebu spada na gminę. We Wrocławiu od 2014 roku dzieci te są chowane w zbiorowym Grobowcu Dziecka Nienarodzonego na Cmentarzu Osobowickim (kwatera 79).

Warto pamiętać, że każda osoba, która zgłosi chęć pochowania zmarłego dziecka, może to uczynić. Należy jednak zaznaczyć, iż pochowanie dziecka przez rodziców we własnym zakresie pomaga im w dobrym przebyciu żałoby po śmierci ich maleństwa. Jeśli rodzice, którzy odebrali ze szpitala ciało dziecka, pragną pogrzebu katolickiego zgłaszają się do parafii z odpisem aktu urodzenia lub kartą zgonu i proszą o pogrzeb wg formularza pogrzebu dziecka nieochrzczonego. Rytuał pogrzebowy przewiduje pełny pogrzeb w obecności ciała dziecka. Msza Święta odprawiana jest w szatach koloru białego. Teksty odmawianych modlitw, specjalnie dostosowane do sytuacji straty dziecka nieochrzczonego, wskazują, że jest to raczej msza w intencji tych, którzy cierpią z powodu straty dziecka.

”

Boże, Ty przenikasz ludzkie serca i udzielasz im pociechy. Ty znasz wiarę tych rodziców. Utwierdź ich przekonanie, że dziecko, które opłakują, ogarnia Twoja ojcowska miłość.

”

UWAGI:

1. Warto pamiętać, że ciało martwo urodzonego dziecka bez względu na czas trwania ciąży należy jest szacunek, przysługujący według przepisów obowiązującego prawa, każdemu zmarłemu. Zachowania godzące w prawa rodziców do godnego traktowania ich dziecka po śmierci oraz ich samych, mogą stanowić naruszenie dóbr osobistych, konstytucyjnie chronionych.
2. Rodzice mają prawo do uzyskania całości dokumentacji medycznej dotyczącej przebiegu ciąży oraz porodu albo poronienia.
3. Prawo do rejestracji w USC oraz pochówku dotyczy także tych dzieci, które zostały poronione/urodzone w domu – lekarz pogotowia lub prowadzący ciążę powinien wypełnić stosowne dokumenty.
4. Prawo do rejestracji dziecka w USC dotyczy także dzieci, które zostały poronione/urodzone poza granicami Polski, nawet jeśli państwo, w którym doszło do poronienia/porodu prawo to ogranicza np. ze względu na długość trwania ciąży.
5. W przypadku posiadania ubezpieczenia na wypadek śmierci dziecka należy się wypłata odszkodowania niezależnie od jego wieku.
6. Po wypisaniu żony ze szpitala, mąż może otrzymać od lekarza rodzinnego zwolnienie lekarskie na opiekę nad żoną na okres do 1 miesiąca, co jest związane z wypłatą zasiłku opiekuńczego.
7. Diagnostyka i leczenie.
Warto starać się w miarę możliwości zdiagnozować przyczynę poronienia. Na pewno warto zacząć prowadzić obserwacje cyklu i skonsultować się z lekarzem specjalizującym się w Naprotechnologii, który będzie miał więcej narzędzi do zdiagnozowania prawdopodobnych przyczyn poronienia. Badania hormonalne m.in. progesteronu, w określonych dniach cyklu kobiety, umożliwiają zastosowanie odpowiedniego leczenia. Więcej informacji na ten temat można znaleźć w serwisie: **www.naprotechnologia.wroclaw.pl**

15 PAŹDZIERNIKA

DZIEŃ DZIECKA NIENARODZONEGO

Dzień Dziecka Nienarodzonego obchodzony jest w wielu krajach, w tym także w Polsce.

Informacje o wrocławskich obchodach dnia dziecka nienarodzonego dostępne są na stronach:

www.rodzina.wroclaw.pl oraz www.fev.wroclaw.pl

ŚWIADECTWO RODZICA

Życie Michałka zamknęło się między Triduum Paschalnym a Wniebowstąpieniem Pana Jezusa. Tamta wiosna była szczególna. Wszystko pachniało, kwitło – cała przyroda kipiała radością... i ja razem z nią. Pamiętam tą niedzielę Wniebowstąpienia, kiedy była dziękczynna Msza Św. za poczęcie naszego Synka. Było tak ciepło i cudownie w powietrzu. Nawet w kościele zrobiło mi się słabo – normalne w stanie błogostawionym.

W następną niedzielę mimo słońca i pogody już było mi tak jakoś zimno... Potem byłam u lekarza. Planowa wizyta. I te słowa: "Nie słyszę tętna. To stało się jakiś tydzień temu." Nie docierało do mnie co ten lekarz mówi. Nawet płakać nie mogłam. Wybiegłam na ulicę, widziałam, że ludzie normalnie się śpieszą jakby nigdy nic. To było takie dziwne – nic nie było już jak przedtem. W domu dopiero płacz i córeczka beznadziejnie kopiąca kanapę, setki pytań. A więc zdążyliśmy choć podziękować Bogu za dar tak krótkiego życia Synka. To jedynie było ukojeniem,

po bezdusznych procedurach w szpitalu. Nie dano nam okazji. by się z Nim pożegnać, wyśmiano. Wszystko działało się za szybko. Prosto ze szpitala wsiadłam w pociąg i dotarłam na rekolekcje, gdzie czekała na mnie reszta rodziny. Tak sama chciałam. Nie mogłam wracać do pustego domu. Dziś gdy od śmierci Michałka minęły ponad dwa lata wreszcie zrozumiałam, że Pan Bóg go zabrał, bo to Dzieciątko okazało się ważniejsze od Niego samego. Ale Bóg zbierał z wielką delikatnością każdą moją łzę i mimo wszystko widzę dobro i owoce tego krótkiego Życia.

Dziś mogę Mu dziękować za dar życia Michałka. Dziś wiem, że jest świętym wpatrującym się w oblicze Boga samego i naszym bliskim orędownikiem przed Jego tronem.

Agnieszka

MODLITWA

Boże, nasz Ojciec, czas upływa, a mnie
ły napływają do oczu, w sercu mam
jakby ciężar... Ty dobrze wiesz, jak bar-
dzo chciałam urodzić to dziecko, które
nosiłam w sobie.

Jednak szatan korzysta z mojego smutku, próbuje
uderzać w moje serce i wchodzić między mnie a Ciebie,
mój Ojciec Niebieski! Chce koniecznie wzbudzić we
mnie wyrzuty sumienia, że może coś zaniedbałam, za
mało się oszczędzałam, mogłam coś jeszcze zrobić.

Świadomie i dobrowolnie nie robiłam
niczego przeciwko niemu ani przeciw
jego życiu, a jednak... stało się...!
Umarło, zanim mogłam je zobaczyć,
przytulić, nakarmić; zanim ono mogło
zobaczyć świat i twarze swoich rodzi-
ców. Wierzę jednak, że to dziecko żyje
u Ciebie i jest szczęśliwe. To powinno
mnie uspokajać, tym bardziej że nie
było w tej śmierci mojej winy,
bo nie miałam złej woli.

Przez to chce wejść między Ciebie i mnie, wzbudzić
lęk, rozgoryczenie, poczucie życiowej pustki, chce mnie
odciągnąć
od modlitwy. Boże, nie pozwalaj mu na to!

Przezwytyczając tę „chmurę”, która mnie otacza i dusi,
z pewnym wysiłkiem modłę się
do Ciebie: Dziękuję Ci, Boże, za tak krótkie życie
ziemskie tego maleńkiego dziecka, przez które zdąży-
ło sobie ono zasłużyć na szczęście wieczne! Wielbię
Cię w wypełnieniu się Twojego Ojcowskiego planu
wobec niego i w Twojej decyzji, by właśnie w tej, a nie
w innej godzinie, posłać Anioła Śmierci po jego duszę.
Ty wiedziałeś, co jest dla niego najlepsze, i to właśnie
otrzymało z Twej dobroci. Umierając, uniknęło okazji
do grzechu i pokus szatana. Pozwól mi, Boże, spotkać
moje dziecko w chwale Nieba, a teraz wysłuchaj jego
modlitw, które zanosi do Ciebie za swoimi bliskimi. Na
jego prośbę napełnij moje serce swoim pokojem.

Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

OCZEKIWANIA RODZICÓW

1. Chciałabym, by moje dziecko nie umarło. Chciałabym mieć je z powrotem.
2. Chciałabym, abyś się nie bał wymawiać imienia mojego dziecka. Moje dziecko istniało i było dla mnie bardzo ważne. Potrzebuję usłyszeć, że było ono ważne także dla Ciebie.
3. Jeśli płaczę lub reaguję emocjonalnie, gdy mówisz o moim dziecku, chciałabym, byś wiedział, że to nie dlatego, że mnie ranisz. Czuję wówczas, że pamiętasz; czuję twoją troskę! To śmierć mojego dziecka jest przyczyną moich łez. Rozmawiając ze mną o moim dziecku, pozwól mi podzielić się smutkiem. Dziękuję Ci za to.
4. Chciałabym, abyś nie „zabijał” ponownie mego dziecka, usuwając ze swojego domu jego zdjęcia, rysunki, pamiątki po nim.
5. Bycie rodzicem w żałobie nie jest zaraźliwe, więc chciałabym, byś mnie nie unikał. Potrzebuję Cię teraz bardziej niż kiedykolwiek.
6. Potrzebuję urozmaicenia, chcę usłyszeć, co u Ciebie, lecz chcę także, byś i ty mnie słuchał. Mogę być smutna. Mogę płakać, lecz chciałabym, byś pozwolił mi mówić o moim dziecku. To mój ulubiony temat.
7. Wiem, że często o mnie myślisz i się za mnie modlisz. Wiem, że śmierć mojego dziecka boli Cię także. Chciałabym o tym usłyszeć: powiedz mi to przez telefon, napisz list lub uściśnij mnie.
8. Chciałabym, abyś nie oczekiwał, że moja żałoba skończy się wraz z upływem sześciu miesięcy. Pierwsze miesiące są dla mnie szczególnie traumatyczne; chciałabym jednak byś zrozumiał, że mój żal nie będzie mieć końca. Będę cierpieła z powodu śmierci mojego dziecka aż do ostatniego dnia mego życia.
9. Naprawdę staram się „zaleczyć”, chciałabym jednak byś zrozumiał, że nigdy nie będę w pełni wyleczona. Zawsze będę tęskniła za moim dzieckiem i będę pełna żalu, że już nie żyje.

PO STRACIE DZIECKA

10. Chciałabym, abyś nie oczekiwał ode mnie „niemyślenia o tym” lub „bycia szczęśliwą”. Przez długi czas nie sprostam żadnemu z tych oczekiwań.
11. Nie chciałabym, abyś traktował mnie jak „obiekt litości”, chciałabym jednak byś pozwolił mi na smutek. Zanim się „wyleczę”, to musi boleć.
12. Chciałabym, abyś zrozumiał, że moje życie roztrzaskało się w drobny mak. Wiem, że to przynębiające być blisko mnie, gdy tak czuję. Proszę bądź cierpliwy w stosunku do mnie, tak jak i ja jestem.
13. Gdy mówię „u mnie w porządku”, chciałabym, byś zrozumiał, że nie jest mi dobrze, a każdy dzień to zmaganie się ze śmiercią mojego dziecka.
14. Chciałabym, byś wiedział, że wszystkie moje reakcje związane z żałobą są normalne. Możesz spodziewać się depresji, złości, wszechogarniającego poczucia beznadziei i smutku. Proszę więc, wybac mi, że czasem jestem cicha i wycofana, innym zaś razem irytuję się i zachowuję ekscentrycznie.
15. Twoja rada, aby „żyć dzień za dniem” i tak odmierzać czas, jest doskonała. Jednak w tej chwili dzień to zbyt dużo i zbyt szybko dla mnie. Chciałabym czuć, że daję sobie radę z godziny na godzinę.
16. Zaproponuj od czasu do czasu, żeby pojechać ze mną na cmentarz, zapalić lampkę, pomilczeć chwilę. Nie za często, tylko czasami. Daj mi znać, że pamiętasz.
17. Nie mów: jesteś młoda, będziesz miała kolejne dzieci. Być może będzie dane mi się cieszyć jeszcze niejednym dzieckiem, najpierw jednak muszę opłakać to, które odeszło. I żadne inne dziecko mi go nie zastąpi.
18. Najważniejsze: Wspomnij czasem o moim dziecku. Nie udawaj, że nie istniało. Słowa mniej bolą niż uporczywe milczenie.

M. Harrison

FUNDACJA EVANGELIUM VITAE

Fundacja Evangelium Vitae oferuje pomoc psychologiczną i psychoterapeutyczną dla małżeństw dotkniętych utratą dziecka zwłaszcza w okresie prenatalnym na skutek poronienia, przedwczesnego lub martwego porodu, śmiercią dziecka tuż po narodzinach.

Przy Fundacji działa także grupa wsparcia, którą tworzą małżeństwa po stracie. Spotykają się one, by:

- ➔ wzajemnie sobie pomagać
- ➔ towarzyszyć w pierwszym etapie żałoby
- ➔ wzajemnie się umacniać
- ➔ dzielić ból i cierpienie
- ➔ odnaleźć spokój i siły do dalszego życia.

Spotkania odbywają się w **Fundacji Evangelium Vitae** przy **ul. Rydygiera 22-28 w budynku E.**

Zgłoszenia przyjmuje:

Monika Goriaczko – psychoterapeuta
monika.goriaczko@boromeuski.pl,
tel. 508 183 608.

Fundacja mieści się w bliskiej odległości od centrum Wrocławia i w pobliżu kilku węzłów komunikacyjnych – przystanki przy ul. Pomorskiej, Drobnera, Dubois oraz kilka minut pieszo z Dworca Nadodrze

GDZIE SZUKAĆ POMOCY WE WROCŁAWIU?

- 🔹 Centrum Troski o Płodność
(m.in. diagnostyka i leczenie przyczyn poronienia) i Poradnia Rodzinna (wsparcie psychologiczne i terapia) przy Fundacji Evangelium Vitae: **www.fev.wroclaw.pl**
- 🔹 Wrocławskie Hospicjum dla dzieci (otwarta grupa wsparcia dla rodziców po stracie dziecka):
www.hospicjum.wroc.pl
- 🔹 Poradnie Rodzinne (wsparcie psychologiczne) finansowane przez Urząd Miasta:
www.archidiecezja.wroc.pl
- 🔹 Grupy wsparcia dla rodziców po stracie są prowadzone przez Fundację By Dalej Iść:
www.bydalejisc.org.pl
- 🔹 Bardzo dużo pomocnych tekstów i informacji można znaleźć na stronie
www.poronienie.pl
oraz na **www.dlaczego.org.pl**
- 🔹 Dyżur telefoniczny Stowarzyszenia Rodziców po Poronieniu (pomoc prawna):
tel. 692 006 778
- 🔹 Bezpłatna infolinia Rzecznika Praw Pacjenta przy Ministrze Zdrowia: **tel. 0 800 190 590**